

Högberäta samt vidt berömda Herr Professor!

Yrskt i dag har jag fått emot Herr Professor
denn ärade öfversäntelse af den 24 de October; men
får ändå börja för att tacka för det förra
brevet jemte Hertogs bekräftning om Eurog. Lab.
Så vilken afhandling jag då af då studerat, utans
att egentligen få någon tillfredställande besvare
ning, då jag saknar specimen af så många
arter, som han bekräftar.

Sedan frågades jag att afsläpa min förbindlig-
het till sigelset för detta yonare brev, ehuru
fortrifflans fullt i ansende till det utblefna
växtpräparatet. Jag tror dock att denna fortrifflans
nu är vara värd i glädje; ty jag har hört, att
dessa pröfva en lida till Wahlenberg, skall

hafva kommit till Stockholm omkring
 den 12de eller 14de oktober. Saledes bör det
 Efterlängtsade Paquetet nu vara i antagande
 till land, om det äre redan kommit fram.
 Framgånken här emellan går äre på fort
 ty vägen är lång, men bättre sent än aldrig.
 Om jag får jag äfven tiska för den mo.
 da Hr. professoren haft afbråd för mig
 att färdas af land, att jag äre redan på
 från födren försörje, den jag äre äre
 mindre tränad efter längtan. Eftersom jag
 nästan är sjuk, att jag äre på se den
 föde 18⁴¹ Hr. Gubben. på framtid
 Wenn professoren, Commisjonen i Stockholm
 för någon järns resende från Torneå
 eller Haparanda; men järns bör den
 va; ty annars anor jag, att det aldrig men
 ser dagen; konsequens. Om det inlämnas
 för Viborg, så torde han väl lämna det
 till den, som äre min vägnar hämtas det.

De undersatteffter från Norrige om de nya
 Salice, som der äre fändne, kunna äre äre
 en högeligen vlyktanda min Cupido kobendi
 Eftersom jag äre en stor triffel, jä väl; äre äre
 nat, som i byskhet. Salice, på vilkas
 reseffter jag äre torr, förs äre jag vilkas
 handen; sidone och fingrone; Spik hater.
 Jag äre det fallet en äre värne Thome, äre
 Welfra Wahlenberg.
 Den omständigheten, att jag äre
 fannit i sommar, men äre äre nästan ofvety.
 god, att den kan spikas från den äre äre
 s. arbuscula, hvilken förtänks äre äre
 sammanslykte med St. majalis Wg. och som
 troligen äre den rätta s. fysiologia. äre äre
 Om jag får behålla mig af samma frukt,
 som Hr. professoren vid bestämmandet af
 till. ex. William armerianus, protom. morinus!
 och Wahlenberg vid, bestämmandet af Carex
pedata, och äre äre n. fl. att nämligen,

da' beffindningen är twifvelaktig, tåga låg
 till hufvudgrund, det vill säga, följa Quibus dicitur
 i parte et i hæl, och tåga växternes jä
 ställe der han tagit dem. Men det är elsk
 dennes flora præcise om Sal. physicefolia
 "habitata in partibus Westrobothnicis et
 Lapponicis." Men, i partibus Westrobothnicis
 finnes ingen allmänhet, och är ju på dem
 Salix myrtalis, da' Jernstedt den egentliga
 physicefolia (Wg. fl. L. et S. ex parte)
 är i Westrobothnen fallgamt. Äfven så i
 Lapponid, är det ju myrtalis, som
 utgör största delen af, ju i Lapponid.
 nu hinner någon gång, synnerhet i
 Sverige tagit glattens former af Sal.
 nigricans, och kallat afven dem för physice
 folia, skall man då antaga det, som är
 fallgamtare för hufvudart, och gå förbi det

som hinner ju på pekar på. Om det vidare
 från berfser att S. nigricans, och den all-
 mant i Norden tides antagna S. physicefolia
 utgör en enda art, samt att S. myrtalis Wg.
 och den Allmant antagna S. arbuscula, ut-
 gör den andra verkeligen väl pådda arten;
 så vel jag ike, om man felar svarer emot
 den autoren eller emot naturen, om man
 antager en tredje spaltbar art, som af Linne
 fördes som variation under S. arbuscula, jag mener
 Lin. fl. d. Tab. 7. f. in. för en verkelig arbuscula i
 Linnæuske mening, och som verkeligen förtjena
 namnet. Det är en märkvärdigt, men icke
 man kan misstaga sig i offende på dessa på-
 bestämda arter. Wahlenberg, jag i flora Lappon.
 om Salix myrtalis, att den "hab. in partibus subarcti-
 cis et ad ripas fluminum per Lapponiam pylou-
 ticam ubique præparata." Men ännu har jag
 alldrig funnit S. myrtalis i den mening, som
 Oeder tagit den gemin. glabris i Lapponia

6
Sylvatica, men väl gemmibus fructuosis
falsk jag genom vandrad. Lappmarkens väl
110 fangs. att nu sluta sig den ensidiga
Charakteren; skulle ingen sol. majali finna
i Lappmarken, då man ikke kan finna
den formen med glatta fröer på så många
ställen. men jag på Luleå, på blis på
slan. först i nederbotten af norrbotten blis
S. majal i Wahlbergianste mening med glatta
fröer allmänne. men förmodligen har man
först funnit ett af annat ständ, nära neder-
botten med glatta fröer, på sedan under
resone i Lappmarken, blott haft affende
på bladen, vilka äro präcist de samma
som S. inajal. i nederbotten. Till slut
kommer man fram med "Sol. arbuscula solita
major Sol. orygalis, eff. ad Sircaludak lacu, veris
pur!" fl. d. no 476. men denna så kallade
S. arbuscul. orygal. är präcist den samma, som

7
han solis majali, och stället sig uti ingenting
annat än de luddna fröerna. äfven på han
S. physicosol. och nigricans i flor. Lappon. man
finnas individer med luddna och glatta fröer
på lika hörsandria uti allting annat, att
man skulle tro dem vara gjutna i samma
form, men den ensidiga Charaktens, gjorde
att de ikke skulle höra till samma species.
Aliud ejusdem Argumenti! Koch säger om
Solis Lanata, af hvilken han bildat en egen
Section, att fröängla sitta i toppen, och är
Sesile. Närhi har man väl följt dels de Greci-
mina han sett, dels Linné. Diagnosen S. 468. fl.
L. der det heter "amentacii floris, duq communiter
ad apicem ramulorum anni præcedenti exsertit."
Men han hade blott bort kasta en blick på
Tab. 7. fig. 7, så hade han snart funnit mot-
satsen. der synes tydeligen amentum laterale
et pedunculato-foliaceum! ju på sedan
som den ofta finng i Sverige, och den

9
på fjellen, der den blommer en: frödrifvan
her Amentium Communiter ad Apicem ramulorum
et omnino sessile! och det, som jag tycker
af en helt naturlig ordtydning, hvarom jag
skulle hafva lust att jag mera, men
med början redan blifva alldeles för långt.
Så mycket tror jag mig hafva flunnit
att, om man försöker sig några vifv
hafva formen, och fixerat sig vid dem, eller
skapar en Character, därefter, som naturen
för lätt hopas öfver; för her man tagit
parum pro toto. man har ike gifvit någon
nämnde på arten, utan på några indivi-
vider af arten. Sådant tycker jag hafva
händt med Sal. Pphylicifol. och nigricans,
samt arbutula och majali, samt flera andra
oräkneliga. Antagar man Destill. an charac-
ter, som bör lämpas på hela arten, eller in-
hålla arten hela kännetecken, men vilke
tvist emot alla Cogisat reglon, ike kan

9
lämpas på alla, under artens innebörd, in-
Dittid, jagom handelen är till ex. med salix
fusca, hvilken hänföres till afdelningen:
geminibus globis, (det bör bli vara en kufvad
Character, som kan betida en hel afdelning), och lä-
ter ändå i regens gemin. pubesc. sht som variation
der in under, det synes mig vara temmeligen
incomplemt. men jag talas i förvit sht. Her
professor, som har tillgång till alla möjli-
ga alvne och yngre böcker, kunde lätt gifva
mig vid handen, hvilka naturalhistorici beskatta
sig med att definiera ett species, af hvilka som
deruti bäst lyckats; ty det tycker ike vara
af ringast vikt, att göra sig ett constant begrepp
om, hvad ett species egentligen är. Jag tror att de
olika åsikter och disputer, som nu för tiden äro
om, angående species, och variationer, förvålliga
hvarandra från de olika begrepp, som en kan
göra sig om species. Alliger definition kan jag ike
finna mig uti.

0
I sommar har jag haft besök af Hrs
Hyller Naturalhistorien från Finland, af
vilken somliga voro ornithologer, andre
Entomologer som till Prof. Hassberg jag
somliga Botanici. 3 af dessa Herman, nestle
från Musonienken genom Asra kaptamen
ken, af somliga andre till nord cijn, men kom
mo, för den oblidade väderleken, ike längre
en till utojoki. De fannos således ingen
ting märkvärdigt, ingen sälls grannhet
ingen gentiana detoupe etc. Deresmo
har posten fällemän från utojoki, med
delat mig exemplen, af Gentiana detoupe
primula fennoscandica, af en Arenaria lutea
luteiflora, som han säger sig hafvat funnit
ny för Europa, men utan locus. Jag tillika
med en visjon från Skelvingfors, ornade oss
till Tromsö, men hann ike fram till norra
strandens för de brusande Elfvor, som

11
flödat öfver sina bräddor, för det beständiga
regneth. var stord var således, ganska fattig.
vi fannos ike en gång de allmänne fjell
växter, 1/2 stund af af Carex nigra, som jag
vill förmoda, af Stachis alpina,
samt en Juncus urens alpestris? är allt som
jag kan nämna. Den Hartmannska Juncus
alpestris har ike jag från början funnit, utan
min aflidne stor Communnis Adspadig. Jag
vel således ike alldeles säkert, hvad Hartm.
menar med alpestris. Denne Juncus är dicapitatus,
med det ena blom hufvudet vid sidan af
det andra; toppen. Blom hufvudet, många blommiga
(10-12), med 4 trubbiga fröer, af blomfodr. long.
men oftast förekommer den med ett enda blomhufvud
och af likhet då Juncus triglumis nära, att
de äro från att afskilja. Den omnämnde Stachis
ce, är alldeles gata, ett finger hög, med alldeles
pappusvitt hufvud. Desputon. har jag hällit
på att äfvar med en sälls, som är närmast myopintus

men standens förs att skilja från polen
 och herbarea. passas efter beskrifning i
 afhandling från S. arctica.

Den redan till Spitsbergen är förmodligen
 på turta in. De Spitsbergs parare, som jag
 kallad med, jag jag der hafva fått obotlig
 gramma blombesfält. Det var denna besätt
 se, som eggade min hog. men jag har ned
 för långt många efter mig, som ondskapet
 byden, för att anställa på länge och fast
 resor. Slutligen måste jag be om ursäkt
 att jag inte kunnat svara den professoren,
 bref på tillbörligt sätt. När i Lappmarks förs
 man till slut skrifva på concept papperen
 sedan stora papper bifäst på, till at
 märknad blir, som inträffas en gång om en
 och, man får det ändå inte obesfält. med
 Högaktning framhåder den professoren,
 Konevando den 10^{de}
 oktober 1840.
 ödmjukaste tjänare
 L. L. L. Spadén.